

Zesto pač že stano, až to te nežlepšche kſcheszijany ſu. Te nejpilnejsche ſlužabniki Bože běchu pſched ſwojim hobroſchenim te nejpilnejsche ſlužabniki togo grécha. Glēdaj na Pawola, Magdalenu, Augustina. Wy wižischo, až te wé wére a we luboſczi ſkoro wétsche běchu ač te poſtry. Te gory budu wot ſłodkeg wina kapasch a ſchylnie kupu budu płodne byſch.

III.

S krotkim zomu wot tog drugeg žela powedasch. Kaka hužba ſejo že ſ nafchog texta? Ja ménim ta, až Bog ten knes jo nad ſchylnych złowekow hutſchobami. Bog iegroni: „jož až te luže zoju; ne, won dajo jadno iehobzerone ſlubene tog żognowania. To zo gronischi: „Ja mam te fluze k tym hutſchobam tych złowekow; ja mogu tym worakam pſchikasch, až tych žnierzow dogoniju; ja ſom knes teje role, daschi wona była hysiczi twarzeſſha: ja mogu ju rosmieknuschi a płodniu hužynisch.“ Gaž Bog ſlubijo, až zo ſwoju ſerkwju żognowasch a tych gréſchnikow ſbožnych žynisch, ga iepſchistawijo won te ſłowa: „jož až te gréſchniki zoju ſbožne hordowasch.“ Né, o ty ſmilny Bog, naſchu fryj wolu połožyjosch ty do chytſchych wěſbow, a twoja gnada pſchewiū ſchykno. Ten złowiek ma ſwoju fryj wolu a Bog jago ſ mozu iegoni; ale ta Boża luboſcž hoblapnijo tu fryj wolu, až wona lichnejscha hordujo, ač perivej běſcho. Gaž Bog groni: „Wono bužij ſwětlo!“ ga jo ſwětlo we twojej ſaſhamonej hutſchobe. Twoju pěſcz možosch ty ſwigasch a twoje husta pſcheschiwo Zebaota wotworischi; ale weto jo won twoj knes, kenž ſchi ſkaſyſch možo, jož až ty we twojej boganiebojaſni wostaňosch; ale teke twoj knes, kenž ſchi hamožo, kenž twoju hutſchobu pſchenienijo a ju wežo, kaž te wodne tſchugi.

Zo teč dejako ſ naſchog pŕatkowanja hordowasch, gab to tač niebylo. Ta mož naſchog pŕatkowanja iejo niz, wono nikogo iehobroſchijo; pſcheto te luže ſu ſatwarzone, ſakosczone, iehobſtawne. Ta mož teje gnady pač jo wětſha, ačko ta mož togo ſnaienia, a gaž tača mož ras hugbasch chopijo, chto kſchelk že jej ſtawjasch? Kužde hubuženie jadnogo złoweka pokazó tu Božu ſhogomoznoſcz. We ſtajnem žywieńu my to iehuſnajomu, dla teje twardoſci naſchych hutſchobow; gaž pač Bog nězo woſebnego žyni, potom jo to nam ſjawnie. We jutſchnej že hulizujo jadna baſnizka, ta ſni tač: Jaden młody prynz newěrafcho, až jadnog